

7 Ιανουαρίου 2024

Ο Χριστός προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και την αμαρτωλότητά της μαζί, χωρίς να έχει καμία σχέση με την αμαρτία!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

†Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

6 Ιανουαρίου Άγια Θεοφάνια

Και πάμε, τώρα, στις 6 του μηνός Ιανουαρίου. Έχομε τη μεγάλη Δεσποτική εορτή των Θεοφανείων. «Τριάδος η φανέρωσις εν Ιορδάνη γέγονεν». Εκεί εφάνη ο Θεός, ο Πατήρ, προσφωνών τον βαπτιζόμενον, και το Πνεύμα το Άγιον κατερχόμενον εν είδει, σχήμα, περιστεράς, επί τον Μεσσίαν Χριστόν.

«Ουράνιον το φαινόμενον».

«Εξαίσιον το θαύμα».

«Υπέρ τους ουρανούς το νοούμενον».

Και «επίγειον το φαινόμενον».

Τριάντα χρόνια έμεινε στην ταπείνωση και στην αφάνεια της Γαλιλαίας, της Ναζαρέτ, ο φιλόανθρωπος Χριστός μας. Αφού εφόρεσε, με τη Γέννησή Του, τον παλαιό Αδάμ κι αφού πραγματοποίησε όλα όσα διακελεύεται ο Νόμος του Μωυσέως.

Έρχεται στον Ιορδάνη επί τον Ιωάννην, να βαπτισθεί. Κι ήλθε με τη σειρά Του ταπεινά, σκύβοντας το κεφάλι και περιμένοντας. Κι όταν ήλθε η σειρά Του, όταν

έφθασε η σειρά Του, η αράδα του, που λέει ο λαός μας, και καθώς Τον είδε ο μέγας Βαπτιστής, Τον ανεγνώρισε. Τον περίμενε. Και Τον εγνώρισε.

Άλλωστε, Τον είχε αναγνωρίσει και μέσα από την κοιλία της Ελισάβετ, καθώς η κυοφορούσα τον Ιησούν Θεοτόκος επήγε στην Ορεινή της Ιουδαίας, να την δει και να της πει το μέγα καλό που έλαβε.

Κι αμέσως, καθώς είδε τον Μεσσία, συγκλονίστηκε. Κατεπλάγη. Τα έχασε.

Και του λέγει:

«Εγώ έχω ανάγκη να με βαπτίσεις, γιατί είμαι αμαρτωλός. Κι Εσύ έρχεσαι να σε βαπτίσω εγώ; Ο χόρτος να βαπτίσω το πυρ; Δεν μπορώ να το κάνω. Δεν γίνεται αυτό, Κύριε. Δεν το αντέχω. Δεν μου πάει. Και δεν είναι και σωστό, κυρίως».

Κι ο Χριστός μας, ο Μεσσίας, του λέει:

«Άφησε, τώρα. Κάμε αυτό που ορίζει ο Θεός. Ο Θεός σε όρισε εσένα για Βαπτιστή, κι εμένα για Σωτήρα και Μεσσία. Καν' το, λοιπόν».

Κι ο φιλότιμος Ιωάννης, ο φιλόθεος Ιωάννης, έκανε υπακοή και στον Χριστό και στον Θεό. Και Τον εβάπτισε τον Κύριο στον Ιορδάνη.

Και την ώρα της βαπτίσεώς Του στον Ιορδάνη ο φιλόανθρωπος Χριστός μας, ο Μεσσίας, αγίασε, όπως λέει ταπεινά και λιτά το Συναξάριο, την φύσιν των υδάτων. Και έθαψε στα νάματα του Ιορδάνου, στο ρείθρο, στο νερό, την αμαρτία του κόσμου.

Και ανακαίνισε και αναγέννησε τον παλαιό Αδάμ και του εδώρισε την Βασιλεία των ουρανών.

Αφού εσχίσθη ο ουρανός και άνοιξε ο ουρανός, όπως λεν οι Ευαγγελισταί, σημαίνει ότι με το Βάπτισμα ο Κύριος μας ανοίγει τον Παράδεισο.

Το Βάπτισμα εκείνο το έκανε για μας. Γιατί προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και την αμαρτωλότητά της μαζί. Χωρίς ο Κύριος να έχει καμία σχέση, απολύτως καμία σχέση με την αμαρτία.

Έγινε για μας αμαρτία ο Χριστός, για να μας σώσει. Τι φιλανθρωπία! Τι αγάπη! Τι θαύμα! Τι μεγαλείο!

Ό,τι και να πούμε για τα Άγια Θεοφάνεια είναι λίγο. Πολύ λίγο. Μένουμε μπροστά στο θαύμα εκστατικοί. Και προσκυνούμε την Αγία Τριάδα και τη Θεανδρική προσωπικότητα του Ενός της Τριάδος. Του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του Σαρκωθέντος, του Βαπτισθέντος και φωτίσαντος τα πάντα.

Μακάρι η χάρη Του να μας φωτίζει όλους. Και κλήρο και λαό και τους άρχοντες και την οικουμένη και κάθε πειναλέο ανθρωπίσκο. Κι αυτή τη νέα χρονιά που μπήκαμε έχουμε τόσο μεγάλη ανάγκη από τη Θεία φώτιση. Τη φώτιση του Χριστού. Από την Επιφάνειά Του. Την παρουσία Του, δηλαδή.

Κι ας πούμε, χρόνια Πολλά, βέβαια, σ' όσους γιορτάζουν αυτή την ημέρα κι όλες τις μέρες που αναφέραμε τους αγίους. Αυτό εννοείται πάντοτε. Κι όταν το ξεχνάμε, πάλι εννοείται και λέγεται.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμαδρίτη Ανανία Κουστένη, «Χειμερινό συναξάρι», τόμος α', των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2008.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN